

ת"פ 68942/01/19 - מדינת ישראל נגד אלי עמרם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 68942-01-19 מדינת ישראל נ' עמרם

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אלי עמרם

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מורן טרבלסי

ב"כ הנאשם: עו"ד ענת יערי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **ייבוא סם מסוכן בצוותא**, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 בתוספת סעיף 29 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ב. **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) בחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 21.12.18, **הנאשם ומיכאל פרץ (להלן: "מיכאל") שהם קרובי משפחה, קשרו קשר לייבא לארץ עבור אחרים, סמים מסוכנים ממקסיקו בתוך פסלונים ובאמצעות משלוח דואר. הנאשם, בעזרת מיכאל, העביר את פרטיו של מיכאל בכללם כתובת למשלוח דואר, שם מלא ומספר טלפון, לידי גורם במקסיקו. זאת במטרה שתישלח אליו, באמצעות חברת שילוח, חבילה ובה סם מסוכן מסוג מִתְאִמְפֶטָמין. ביום 21.12.18 נשלחה ממקסיקו חבילה שמוענה עבור מיכאל, כאשר על החבילה צוינו מספר הטלפון של מיכאל, שמו וכתובת בית אמו. החבילה הכילה 19 פסלונים ובכל אחד מהם מוטמן סם מסוכן מסוג מתאמפטמין ובסך הכל החבילה הכילה 1.865 ק"ג נטו של הסם. ביום 28.12.18 החבילה ובה הסמים נכנסה לישראל וביום 7.1.19 היא נתפסה על ידי רשויות המכס. ק"ג סם מסוג מתאמפטמין נמכר בישראל במחיר ממוצע של 250,000 ₪.**

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. הוסכם בין הצדדים כי **המאשימה תעתור לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, קנס וחילוט הרכוש שנתפס ואילו ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה.

למען שלמות התמונה, יצוין כי כתב אישום מקביל הוגש נגד מיכאל, אשר אף הוא הודה והורשע.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 44 נשוי ואב ל-4 ילדים. הנאשם גדל ברקע משפחתי מורכב. בתום 10 שנות לימוד נשר ממערכת החינוך על רקע קשיים כלכליים והחל לעבוד כטבח. בגיל מתאים התגייס לצה"ל ושירת כנהג. שוחרר מהצבא על רקע אי התאמה לאחר שריצה עונש מאסר בגין עריקות מהשירות. לאחר שחרורו עבר כטבח במשך 15 שנים. בהמשך עבד כמנהל פרויקטים בחברת לוגיסטיקה ולאחר מכן פתח עסק עצמאי בתחום זה, אשר נסגר לאחר 8 חודשים עקב תאונת עבודה של אחד מעובדיו אשר הובילה לנזק כלכלי לעסק. סגירת העסק הובילה את הנאשם לחובות כלכליים כבדים ומתקיים כיום בעניינו הליך פשיטת רגל. לאחר סגירת העסק עבד מספר שנים בתחום הבנייה, ובהמשך עבד כשנה וחצי כנהג מונית. מסר כי בתקופת עבודתו כנהג מונית צבר חובות כספיים ומצבו הכלכלי התדרדר גם בשל חובות העבר כמתואר. הנאשם נעדר עבר פלילי. במסגרת הליך המעצר התרשם שירות המבחן מהנאשם כבעל כוחות חיוביים, אשר על אף קשייו, הצליח לבסס תפקוד יציב למשך שנים ארוכות בתחום המשפחתי והתעסוקתי ללא בעיות חריגות או מעורבות בפלילים. במסגרת צו פיקוח מעצר הנאשם שולב בקבוצה לעצורי בית למשך ארבעה חודשים. שיתף בתכנים משמעותיים מחייו, בקשייו האישיים והמשפחתיים והצליח לבחון את הבעייתיות בחייו אשר הובילה למעורבותו בעבירה. מאז סיום הקבוצה התקיים עמו קשר מעקבי. **שירות המבחן התרשם שהנאשם עבר תהליך חיובי, שיתף בכנות ברגשותיו והעמיק בהבנת דפוסי העומדים בבסיס הסתבכותו ומודע יותר לבחירותיו ולאחריותו למצבו.** הנאשם תיאר את הקבוצה כמקור לתמיכה עבורו כשהצליח לראשונה בחייו לשיתף אחרים בעולמו ובקשייו וחיזק את יכולתו להציב לעצמו גבול. ביחסו לעבירות, הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה. תיאר כי ברקע לביצוע העבירות, תקופה משברית סביב מות אמו ואחיו לצד התמודדות עם חובות כבדים ומצב כלכלי קשה. מצבו הכלכלי היה ידוע בקרב בני משפחתו, ואחד מקרובי משפחתו הציע לו לסייע לו בהעברת משלוח מחו"ל בתמורה כספית. לדבריו התפתה להשגת כסף זמין, ידע שמדובר בפעילות בלתי חוקית אך לדבריו לא ידע שמדובר בייבוא של סמים. הנאשם נמנע מהתייחסות לתכנון העבירה ולהתנהלותו באותה תקופה והתקשה לתאר את קשריו השוליים ומסר שמקיים קשרים נורמטיביים עם סביבתו ומבין את חומרת מעשיו. בנוסף לכך מסר הנאשם שבתקופה שקדמה לעבירה החל להמר בערבי הימורים עם חברים, אך הפסיק זאת מיוזמתו לאחר תקופה קצרה, והוא שלל צורך בטיפול בתחום. הנאשם שלל צריכת סמים. בדיקות שתן שנערכו לו נמצאו ללא שרידי סם.

הנאשם תיאר את תקופת מעצרו כמשברית עבורו, חווה את הסביבה כמאיימת והתקשה לתפקד באופן מיטבי. שרות המבחן התרשם שהנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת וקשה, ובתנאי הזנחה רגשית ופיזית. בפער למציאות בה גדל הצליח לאורך השנים לתפקד באופן יציב והתנהל באחריות כלפי משפחתו וסביבתו כשהוא מהווה דמות משמעותית עבורם. ברקע לעבירה תקופה משברית שחוה סביב קשיים כלכליים ואובדן אמו ואחיו. להערכת שירות המבחן בבסיס העבירה הצורך בכסף זמין, דפוס של ריצוי חברתי, קושי בהצבת גבולות, והיעדר מקורות תמיכה. בעת פיקוח המעצר שיתף פעולה באופן תקין ונתרם מהשתתפותו בקבוצה. כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות מנה שירות המבחן את חומרת העבירה, תכנונה וביצועה ללא חשיבה על השלכות מעשיו, הימנעותו מבחינת פתרונות לגיטימיים לקשייו, קשריו השוליים, הסתרת מעשיו ממשפחתו הגרעינית וקשייו לפנות לגורמי תמיכה. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את התמדתו בעבודה לאורך השנים והיותו דמות תומכת עבור קרוביו, נטילת אחריות מלאה למעשיו, הבעת חרטה, הבנת המחירים הכרוכים בהתנהגותו, שיתוף הפעולה מצדו בהליך המעצר והמוטיבציה שמבטא להמשך טיפול.

הנאשם הביע מוטיבציה להמשיך בטיפול במסגרת קבוצתית בשירות המבחן כדי לחזק את יכולתו להתבוננות מעמיקה בקשייו ובבחירותיו, לשפר את יכולתו לקבל עזרה ולהמשיך ליישם כלים למניעת הישנות ביצוע עבירות. הנאשם פנה לעזרת שתיים מאחיותיו אשר הסכימו לסייע לו בהתאם ליכולתן. הוחלט לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית לעוברי חוק שמטרתה הפחתת הסיכון באמצעות חיזוק ההתמודדות עם קשיי הסתגלות במצבי משבר ועיבוד העבירה. נוכח מצב

החירום והתפשטות נגיף הקורונה לא ניתן היה לשלבו בקבוצה באותה עת ולכן התבקשה דחייה.

בתסקיר משלים, צוין שהתקיימה עם הנאשם פגישה יחידה והתקיים עמו קשר טלפוני. הנאשם הביע חשש מפני האפשרות שיוטל עליו עונש מאסר בפועל בהיותו המפרנס העיקרי במשפחתו וכן השלכות המאסר על ילדיו. הנאשם הציג הודעת פינוי מביתו לאחר שהבית נמכר על-ידי אחיו, מצב המוביל להוצאות כבדות. הנאשם שב והביע מוטיבציה להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן ואולם נוכח מגבלות הקורונה שילובו טרם התאפשר ומתוכננת השתלבותו בקבוצה קצרת מועד. לאור הבעת המוטיבציה מצדו להמשך טיפול, יכולת להתבונן באופן ראשוני על דפוסיו ובחירותיו והמשך נזקקות טיפולית, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, לצד עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בתסקיר האחרון צוין שירות המבחן שבמהלך חודש דצמבר 20' הנאשם שולב בקבוצה ייעודית לעוברי חוק שמטרתה סיוע עם קשיי הסתגלות בהתמודדות עם משברים אישיים, עיבוד העבירה והפגיעה באחרים לשם צמצום הסיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד. באותה עת התקיימו שני מפגשים קבוצתיים בהם הנאשם השתתף ושיתף פעולה. נוכח ההתרשמות מנזקקות טיפולית לצד הבעת מוטיבציה להשתלבות טיפול, השתלבותו לאחרונה בקבוצה טיפולית כמו גם השתלבותו בעבר בקבוצת עצורי בית, שיתוף הפעולה החיובי לאורך זמן, שב והמליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה וענישה קונקרטי של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד מורן טרבלסי, הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם כוללים שמירה על החיים והגוף, בריאות הציבור ובטחונו. השימוש בסמים גורם לנזקים, מחולל פגיעה ופוגע בחברה בכללותה. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כוללות תכנון מוקדם במסגרתו הנאשם ושותפו יצרו קשר עם גורמים בחו"ל ודאגו להבאת הסמים תוך כדי הסתרתם בתוך פסלונים. חלקו היחסי של הנאשם הוא שווה לחלקו של שותפו. השניים קשרו קשר לביצוע העבירה בעבור אחרים. הסם נתפס על ידי המשטרה בטרם הופץ, כך שהוא לא הגיע לצרכני הסמים, אך אלמלא כן הנזק היה רב. הנאשם היה מודע לתוכן החבילה - לסמים ולהסלקתם בתוך פסלונים, במטרה להסתיר את הסמים מעיני רשויות החוק. ככל הנראה ביצע את העבירה ממניע כלכלי. שווי הסם שיובא עומד על כ-450,000 ₪. עונש מאסר וקנס מגלמים את הצורך בהרתעה בביצוע עבירות לשם בצע כסף. המאשימה עתרה למתחם עונש שניע בין 3 ל-6 שנות מאסר. במסגרת עתירתה לעונש המאשימה לקחה בחשבון את נסיבותיו האישיות והכלכליות של הנאשם, היעדר עבר פלילי, מוטיבציה של הנאשם לטיפול, וחלוף הזמן מביצוע העבירה. בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, עתרה המאשימה לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס וחילוט הרכוש שנתפס.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ענת יערי, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות וצו מבחן למשך שנה. מדובר בעבירות שבוצעו בחודש דצמבר 18', זו הסתבכותו הראשונה והיחידה של הנאשם עם החוק. הנאשם נעצר בחודש ינואר 19' והיה עצור למשך חודשיים ובהמשך לכך היה עצור בפקוח אלקטרוני במשך יותר מחודשיים. תיק זה שונה מתיקים אחרים של בלדרים אשר טסים למדינה זרה ושבים לישראל עם מזוודה ובה סמים, תוך מודעות לטיב הנסיעה ולסיכון, עוברים במכס של המדינה הזרה ובמכס בישראל. בתיק זה הנאשם לא ראה את הסמים, אלא המעשה הממשי היחיד שלו התקיים בכך שביצע שיחות טלפוניות עם מיכאל והעביר את פרטיו. הסמים היו על שמו של מיכאל, הוא היה זה שעמד בקשר עם חברת השילוח והוא היה אמור לקבל את הסמים עם הגעתם לישראל. מדובר בעבירה ללא כל תכום, אין מגע עם הסמים או ראייתם. הסמים לא נכנסו לישראל ולא נגרם נזק. בנסיבות אלה מתחם העונש צריך להתחיל במספר חודשי עבודות שירות. קיימת הסכמה שנסיבותיו האישיות של הנאשם ממקמת אותו בתחתית מתחם העונש. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, איש משפחה שהתגייס מגיל צעיר לסייע

בפרנסת משפחתו, שירת שנתיים בצה"ל ובמשך 15 שנים עבד כטבח. לאחר מכן פנה לדרך עצמאית ובעקבות זאת נקלע לחובות כספיים כבדים מאוד ונמצא בהליכי פשיטת רגל. כפי שעולה מהתסקיר, אמו ואחיו של הנאשם נפטרו זו אחר זו ומצב זה בצרוף מצבו הכלכלי באותה עת הובילו לביצוע העבירה. הנאשם נשוי ואב ל-4 ילדים, בתו צפווה להתגייס בקרוב לצה"ל, הנאשם הוא המפרנס העיקרי וקיים חשש ממשי להמשך פרנסת המשפחה אם יוטל על הנאשם מאסר בפועל. בנו בן ה-16 הודיע למשפחתו שבכוונתו לעזוב את לימודיו כדי לסייע בפרנסת המשפחה, בדיוק בגיל שבו הנאשם עזב את לימודיו מאותה סיבה. משבר הקורונה פגע בנאשם ובמשפחתו והם קיבלו הודעה שעליהם לפנות את ביתם ולחפש מקום מגורים חדש. גם אם יקבע מתחם המתחיל מעל לעבודות שירות, יש לשקול חריגה מהמתחם מטעמי שיקום. לאורך התקופה הנאשם עמד בקשר עם שירות המבחן ושיתף פעולה, השתתף בקבוצה והיה בשיחות פרטניות. הוא נתרם מההליך הטיפולי ושירות המבחן ממליץ לשלבו בטיפול נוסף. הוא היה אמור להשתלב בקבוצה טיפולית, ואלמלא משבר הקורונה, היה מונח תסקיר אחר המעיד על כך שהנאשם נמצא בהליך שיקומי משמעותי. סעיף 40 ד' בחוק דורש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם ואין דרישה שהוא השתקם. מהתסקיר עולה שהנאשם עבר הליך שיקומי, נמצא בעיצומו של הליך שיקומי וקיים סיכוי ממשי שאם הטיפול בו ימשיך הוא ישתקם באופן מלא. ברור שקיים פוטנציאל לשיקום. משבר הקורונה מצדיק שילובו של הנאשם בעבודות שירות על פני מאסר בפועל. המחוקק קבע שיש מקום לצמצם ככל הניתן כניסתם של אזרחים למעצר או למאסר, ויש לבחון אפשרות של ענישה חלופית. כך עולה גם ממסקנות דוח ועדת דורנר שאומצו בהחלטת ממשלה, וכן על-ידי צוות התביעה אשר קם בעקבות דוח הוועדה, ובהודעת עדכון של המדינה בבג"צ 1892/14 (נ/1). לפיכך, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות וצו מבחן.

בהשלמת טיעוני ב"כ הנאשם לאחר קבלת התסקיר המשלים טענה כי הנאשם מקיים קשר ממושך עם שירות המבחן בקבוצות ושיחות פרטניות, שולב בקבוצה לעוברי חוק והשתתף עד כה במספר מפגשים. מתסקירי שירות המבחן עולה בבירור שינוי תודעתי אצל הנאשם ולאור הליך השיקום יש מקום לחרוג ממתחם העונש להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

7. הנאשם טען שהוא מבין ומתחרט על המעשה שעשה, מתבייש בפני אשתו וילדיו ויתר בני משפחתו. הוא מגיע ממשפחה מרובת ילדים, ולאף אחד מהם אין עבר פלילי, כולם היו קצינים בצבא והמצב פגע בו מאוד כלכלית, נפשית ובבני משפחתו.

דיון - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם הגנה על בריאות הציבור ושלומם מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה, ונזקים עקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים לסמים לשם מימון רכישת הסמים. בית המשפט העליון עמד על חומרתן של עבירות הסמים, לרבות עבירה של ייבוא סם מסוכן, ובפרט כאשר מדובר בכמויות גדולות של סמים קשים. הענישה בעבירות אלה נועדה בעיקרה לשרת את עקרון ההלימה. הצורך בענישה מחמירה של מבצעי עבירות סמים נועד לתמוך במאבק בנגע הסמים, ולהעביר מסר חד משמעי וברור לעבריינים. כדי לקיים את עקרון ההלימה בעבירות סמים, יש להתאים את העונש לחומרת המעשים אשר נמדדת בבחינת אופי העבירה, חלקו של הנאשם בביצועה, סוג הסם וכמותו. בעבירות סמים יש כמובן מקום לקחת בחשבון גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אך הדגש בגזירת העונש הוא על המעשה, וככלל נסיבותיו האישיות של נאשם ייסוגו בפני האינטרס הציבורי שבהטלת ענישה מחמירה בגין עבירות מסוג זה (ראו דברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 6548/17 **לבדב נ' מדינת ישראל** [30.1.18], וכב' השופט י' אלרון בע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** [4.6.20], ובע"פ 667/21 **מדינת ישראל נ' בן פורת**).

[10.3.21].

בית המשפט העליון חזר והדגיש את החומרה שבה יש לנקוט כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסם, לרבות אלה המייבאים סמים עבור אחרים, אשר אינם ניצבים בראש ההיררכיה, ואשר מתפתים להצעות מפתות לרווחים קלים. מערכת הפצת הסמים נסמכת בחלקה על משלוחי סמים אשר מיובאים לישראל, ומי שפועל לשם כך מהווה חוליה משמעותית בייבוא הסמים לישראל. לפיכך, אין מנוס אלא להחמיר גם בעונשם של אלה, כדי להיאבק בתופעת יבוא הסמים הקשים לישראל.

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המון** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני וזאת נוכח סוג הסם - מתאמפטמין, ומשקלו - 1.86 ק"ג. מדובר בסם סינטטי, ממריץ וממכר, ממשפחת האמפטמינים.

10. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון ממשי. הנאשם קשר קשר עם קרוב משפחתו, מיכאל פרץ, לשם ייבוא סם מסוג מתאמפטמין ממקסיקו לישראל עבור אחרים. הוא העביר את פרטיו של מיכאל לידי גורם במקסיקו לשם קידום שליחת הסמים לישראל. חלקו של הנאשם בעבירה הוא משמעותי כמבצע בצוותא של העבירה. שניהם קשרו קשר לייבוא הסם, הנאשם היה זה שהעביר את פרטיו של מיכאל לגורם במקסיקו לשם שליחת חבילת הסמים והחבילה נתפסה על ידי רשות המכס עם הגעתה לישראל. הנאשם אינו המשלח ואינו סוחר הסמים שעתיד היה לקבל את הסמים ולהפיצם בישראל, אלא פעל עבור אחרים. עם זאת, חלקו הוא משמעותי וחיוני לביצוע העבירה, והוא מהווה חוליה משמעותית בשרשרת ייבוא הסם לישראל. הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה היא בצע כסף ומצבו הכלכלי.

הנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה מהפצתו של הסם - אלמלא נתפס - הוא משמעותי, בשים לב לכך שמדובר בכמות גדולה של סם ממכר. על רקע הַפְּזָקָה בפקודת הסמים לפיה החזקת סם מתאמפטמין מעל ל-0.2 גרם אינה לצריכה עצמית, הרי שמדובר בכמות המספיקה לאלפי שימושים לצריכה עצמית. נזק בפועל לא נגרם במקרה זה, שכן הסם לא הופץ, אלא נתפס על-ידי הרשויות. שווי הרב של הסם, כ-450,000 ₪ (250,000 ₪ לק"ג) מהווה אינדיקציה לחומרת העבירה.

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לטיעוני ב"כ הנאשם לפיהם קיימת הבחנה בין יבוא סם לישראל על-ידי בלדר אשר טס לחו"ל וחוזר עם מזוודה ובה מוטמנים הסמים לישראל, תוך מעבר במכס ובביקורת הגבלות בתעוזה וסיכון משמעותיים, לעומת יבוא באמצעות הדואר, שבו לא היה מגע של הנאשם עם הסמים, וחלקו של הנאשם התמצה בהעברת הפרטים לחו"ל, ללא תחכום. אכן, יש ממש בטיעון זה, ואולם גם בעבירות של יבוא סמים לישראל באמצעות הדואר או באמצעות חברות שילוח, הסיכון הפוטנציאלי לציבור בישראל עקב כניסת הסמים זהה ליבוא בדרכים אחרות, ונובע בעיקר מסוג הסם וכמותו, ולא מאופן יבוא הסם לישראל. עבירה של יבוא סם באמצעות הדואר היא קלה לביצוע, תוך נטילת סיכון עצמי נמוך, וקשה לאיתור. לפיכך, לא בכדי פסיקת בתי המשפט קובעת מדיניות ענישה משמעותית גם בגין עבירות יבוא סמים באמצעות הדואר.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 2518/16 **יצחקי נגד מדינת ישראל** (25.12.16), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, יחד עם אחר בעבירות של יבוא סם מסוכן וקשירת קשר. האחר ארגן משלוח של חבילה ובה **710 גרם של קוקאין** נוזלי מברזיל לסניף דואר בארץ. הנאשם הגיע לסניף הדואר וקיבל את החבילה לידי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם **ענישה שנע בין 3.5 ל-5.5**

שנות מאסר. בית המשפט העליון התחשב בחלקו היחסי של הנאשם בפרשה, העדר עבר פלילי ופוטנציאל שיקומי גבוה והשית עליו **30 חודשי מאסר בפועל** (חלף 42 חודשי מאסר בפועל).

ב. ברע"פ 3569/20 **אלטאראוס נ' מדינת ישראל** (7.6.20), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של ייבוא סם וקשירת קשר לפשע. הנאשם אזרח הפיליפינים, שעבד בשגרירות הפיליפינים בארץ, יצר קשר עם אחר לשם ייבוא סם מסוג מתאמפטמין. בהמשך לכך נשלחה אליו חבילה שהכילה **50 גר' סם מסוג מתאמפטמין**. בית משפט השלום קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר** והשית על הנאשם עונש של **22 חודשי מאסר**. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון קבעו שהעונש ראוי והולם.

ג. בע"פ 4659/12 **סיריפונג נ' מדינת ישראל** (22.10.12), נדחה ערעור נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של ייבוא סם וקשירת קשר. הנאשם אזרח תאילנד שעבד בישראל, קשר עם אחר לייבא סם מסוג מתאמפטמין לישראל, מסר לאחר את פרטי תא הדואר שלו ובהמשך לכך נשלחה לישראל חבילה ובה **1,084 כדורי סם מסוג מתאמפטמין**. הנאשם, ללא עבר פלילי, נדון ל-**18 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בת"פ (מח' מר') 28005-09-17 **מדינת ישראל נ' גושקביץ** (26.4.18) הורשעו נאשמים בייבוא סם מסוכן ובקשירת קשר לפשע. הנאשמים נכנסו ארצה עם מארז של בקבוקי יין אשר הכילו סם מסוג **MDMA** נוזלי כשכל אחד מהם נשא מחצית הכמות השווה ל-**2.125 ק"ג. מתחם העונש שנקבע לנאשם 1 אשר היה דומיננטי יותר בעבירה, עמד על 36 ועד ל-60 חודשי מאסר ולנאשם 2 נקבע מתחם עונש שבין 24 ל-48 חודשי מאסר**. הנאשמים ללא עבר פלילי. הנאשם 1 נדון לעונש של **42 חודשי מאסר בפועל**, והנאשם 2 לעונש של **30 חודשי מאסר**.

ה. בת"פ (מח' מר') 25840-10-19 **מדינת ישראל נ' סורינטה** (8.9.20) הורשע נאשם, אזרח תאילנד, על-פי הודאתו בעבירה של יבוא סם מסוג **מתאמפטמין**, בשליחותו של אחר, במשקל של קרוב ל-**3 ק"ג**. הנאשם יבא את הסם בטיסה מתאילנד. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בחקירה ומשמש כעד תביעה נגד האחר. הצדדים הגיעו להסדר טיעון "סגור" אשר במסגרתו נדון הנאשם ל-**26 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בת"פ (מח' מר') 376-10-16 **מדינת ישראל נ' אזרן** (1.2.18), הורשעה נאשמת על פי הודאתה בעבירה של יבוא סם מסוכן. הנאשם 1 - אחיה של הנאשמת - קשר קשר עם אחר לייבא לישראל סם מסוג **קוקאין** במשקל **951 גרם** ותאם עם הנאשמת 2 שהחבילה תשלח לביתה. חבילת הסמים נשלחה בדואר, על שמה וכתובתה של הנאשמת. בעניינה של הנאשמת נקבע **מתחם עונש הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר**. הנאשמת ללא עבר פלילי, נדונה ל-**22 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם 1 נדון ל-**40 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בת"פ (מח' ת"א) 16863-10-16 **מדינת ישראל נ' דרינגט**, הורשעו הנאשמים בעבירה של יבוא סם. הנאשמים קשרו קשר ליבוא סם מסוכן מסוג **קוקאין במשקל של 1,376 גרם** באמצעות שליחתו בדואר. הנאשם 2 העביר את הכתובת לקבלת החבילה בישראל. הנאשם 4 טס לחו"ל ובידיעתו אדם אחר הסליק את הסם בדפנות תיבה ושלח אותה לישראל. בעניינו של הנאשם 2 נקבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם 2 נדון ל-**18 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם 4 נדון ל-**4 שנות מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' מר') 6788-06-16 **מדינת ישראל נ' בנעטיה** (14.6.18), הורשעה נאשמת על פי הודאתה בעבירות של ייבוא סם וקשירת קשר. הנאשמת קשרה קשר עם אחר לייבא סם באמצעות

שליחת חבילה לכתובתה. חבילה המכילה **2.56 ק"ג סם מסוג קוקאין** התקבלה בבית הדואר, בהנחיית האחר היא אספה את החבילה מהדואר. הנאשמת לא יזמה את העבירה ולא היתה צפויה להרוויח כסף מביצועה ולאחר היתה השפעה רבה על מעשיה בעבירה. נקבע **מתחם עונש שני** **בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשמת ללא עבר פלילי. הוטל עליה עונש, תוך חריגה מהמתחם משיקולי שיקום, של **6 חודשי עבודות שירות**.

עינתי אף באסופת הפסיקה נוספת שהגישה ב"כ הנאשם, אשר כוללת תיקים של יבוא סמים אשר הסתיימו בעונשי מאסר קלים יותר, ואולם סבורני כי אין בהם כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרה הנוכחי.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-21 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל**.

חריגה מהמתחם

13. כידוע, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. הפרמטרים המרכזיים אשר ממציבים על סיכוי שיקום הם המוטיבציה שהפגין הנאשם להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (במקרה שבו קיים נפגע עבירה). בהקשר זה נקבע בפסיקה כי שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשויים להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א) לחוק. דברים אלה זוכים למשנה תוקף מקום בו מדובר באדם צעיר ונעדר עבר פלילי (ראו דברי כב' השופטת ד' ברק ארז בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** [18.4.18]). בכל הנוגע למידת החריגה מהמתחם, ככלל קיימת קורלציה בין מידת השיקום, לבין מידת החריגה מהמתחם.

במקרה דנן, לא ניתן לקבוע שהנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי, לרבות שינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה של הנאשם, אשר יצדיק חריגה משמעותית לקולה ממתחם העונש ההולם, וכזה המצדיק הטלת עונש על פי שיקולי שיקום של הנאשם בלבד. הנאשם שולב בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן למשך ארבעה חודשים, שיתף בתכנים משמעותיים, התייחס לקשייו והתרחשמות הייתה שהנאשם עבר תהליך חיובי, הוא בעל יכולת להתבונן באופן ראשוני על בחירותיו ודפוסי הבעייתיים והוא זקוק להמשך טיפול. בנוסף התרשם שירות המבחן שהנאשם מצוי בשלב ראשוני בטיפול הנדרש במצבו לשם קבלת כלים להתמודדות מקדמת במצבי דחק בחייו ולהפחתת גורמי הסיכון במצבו. הקשר עמו מאז היה מעקבי. הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בקבוצה טיפולית ואף נמצא מתאים לכך, ואולם בשל מגבלות הקורונה, ולאחר מספר דחיות לשם כך, רק ביום 9.12.20 הוא שולב בקבוצה ייעודית לעוברי חוק שמטרתה סיוע בקשיי הסתגלות במשברים אישיים ועיבוד העבירה. בעת הגשת התסקיר האחרון, בסוף חודש דצמבר, התקיימו שני מפגשים בלבד בקבוצה, ואולם יש להניח שמאז המשיך בהשתתפותו בקבוצה. מכאן מובן שלא ניתן לקבוע שהנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי באופן אשר יצדיק חריגה משמעותית מן המתחם.

14. עם זאת, נתתי דעתי לכך ששירות המבחן סבר כי לאור שיתוף הפעולה הממושך של הנאשם, נזקקותו הטיפולית והבעתו מוטיבציה להמשך הטיפול בשירות המבחן, יש להטיל על הנאשם צו מבחן לצד ענישה בדרך של עבודות שירות. בנסיבות אלה, סבורני כי יש לקבוע שקיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם, כנדרש בסעיף 40 ד(א) בחוק, ולאפשר חריגה מסוימת ממתחם העונש, זאת מבלי שיהיה בכך כדי לוותר על עקרונות הענישה הנוספים, לרבות ההלימה והרתעת הרבים. סבורני כי עונש של עבודות שירות, ואף עונש של מאסר בפועל קצר, יוביל לפגיעה בלתי מידתית בעקרונות אלה. זאת אף בהתחשב בהיקף המוגבל של ההליך השיקומי שעבר הנאשם. לאור האמור לא מצאתי

לקבל את המלצת שירות המבחן להטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד צד מבחן, ואולם סבורני כי יש לחרוג במידת מה לקולה ממתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 44 נשוי ואב ל-4 ילדים בגילאי 8-19. הנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת ובתנאי הזנחה רגשית ופיזית והתקשה להסתגל למסגרות חיו (בית ספר ושירות צבאי). למרות האמור, הצליח לאורך בגרותו להתנהל באופן יציב בתחום התעסוקתי והמשפחתי. בשנים האחרונות נקלע לקשיים כלכליים משמעותיים. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון ונוכח הריחוק מבני משפחתו וכן יקשה על משפחתו בשל היעדרותו מחייהם והיותו המפרנס העיקרי בהיותם במצב כלכלי המורכב. הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו בעבירה, השתלב כבר בשלב המעצר בטיפול קבוצתי בשירות המבחן, שיתף פעולה, וההתרשמות הייתה שעובר תהליך חיובי. הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן ושירות המבחן המליץ על כך, וכאמור לעיל, אף החל בהשתתפות בקבוצה ייעודית לעוברי חוק, ויש להניח שהוא ממשיך בכך. הנאשם נעדר עבר פלילי.

נתתי דעתי לתקופה בת החודשיים שבה שהה הנאשם במעצר וחודשיים נוספים בפיקוח אלקטרוני, ולחלוף הזמן של למעלה משנתיים מאז ביצע העבירה (דצמבר 2018 - ינואר 2019).

עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם נמצא בראשיתו של הליך טיפול הנדרש במצבו.

עקרון אחדות בענישה

16. **עקרון האחדות בענישה** הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירותיות בענישה. עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות וכשהם בעלי נסיבות אישיות דומות. עקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאשמים באותה פרשה. עקרון אחדות הענישה מצדיק הטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן שמירה על יחס של שקילות בין מבצעים שונים של העבירה בהתאם לחלקו היחסי של כל אחד מהם ושמירה על מדרג הולם בין העונשים המוטלים על כל אחד מהנאשמים בפרשה, לפי מידת חלקם (כב' השופט מזוז בע"פ 2166/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** [17.5.18] וכב' השופט י' דנציגר בע"פ 2580/14 **חסן נ' מדינת ישראל** [23.9.14]).

במקרה הנוכחי יש לתת את הדעת לכך שבין הנאשם למיכאל פרץ - הנאשם בת"פ 68958-01-19 קיימת שונות בכל הקשור לסוגיית השיקום. אף שכל אחד משני הנאשמים טען כי חלקו בביצוע העבירה נמוך מחברו, המסקנה המתבקשת מעיון בשני כתבי האישום שבהם הודו הנאשמים, היא שחלקם של הנאשם ומיכאל פרץ בביצוע העבירה דומה כמבצעים בצוותא.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולסוגיית השיקום, נתתי דעתי לכך ששני הנאשמים נעדרי עבר פלילי, הודו ונטלו אחריות לביצוע העבירה ושיתפו פעולה עם שירות המבחן אשר המליץ בעניינם על הטלת צו מבחן למשך שנה לצד עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. שני הנאשמים שולבו בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן. הנאשם השתתף בקבוצת עצורי בית למשך ארבעה חודשים, שיתף בתכנים משמעותיים מחייו, בקשייו האישיים והמשפחתיים והצליח לבחון את הבעייתיות בחייו אשר הובילה למעורבותו בעבירה. שירות המבחן התרשם שהנאשם עבר תהליך חיובי, שיתף בכנות ברגשותיו והעמיק בהבנת דפוסיו העומדים בבסיס הסתבכותו ומודע יותר לבחירותיו ולאחריותו למצבו. לעומתו, מיכאל פרץ טופל במסגרת הקבוצה למשך שמונה חודשים,

התמיד להגיע ושיתף פעולה ובתום הטיפול הקבוצתי התרשם שירות המבחן שהוא עדיין מחזיק בעמדה קורבנית ומנטייתו להשליך את התנהגותו על תקופה משברית שחוזה ועל ניצול תמימותו. שני הנאשמים הביעו נכונות להשתלב בהמשך טיפול ושירות המבחן העריך את החשיבות שבשילובם בטיפול לשם צמצום הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

הנאשם שולב ביום 9.12.20 בטיפול קבוצתי ייעודי לעוברי החוק. התסקיר האחרון בעניינו הוגש לאחר קיומם של שני מפגשים קבוצתיים במסגרת הוא שיתף פעולה כנדרש, ויש להניח לזכותו שמאז הוא ממשיך לשיתף פעולה בטיפול הקבוצתי. מיכאל פרץ טרם שולב בטיפול המוצע במטרה לשפר את יכולתו להתמודד עם מצבי דחק ולפתח יכולות הסתגלות תקינות יותר. מכל האמור עולה קיומו של פער בין הנאשמים בכל הקשור בהליך השיקום.

17. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר שאף נתתי דעתי להסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש נמוך במידת מה מהרף התחתון של מתחם העונש, לצד מאסר מותנה. נתתי דעתי להמלצתו של שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, ואולם סבורני כי לא ניתן לאמץ המלצה זו. כמו כן, לנוכח ביצוע העבירה למטרה כלכלית, יש להטיל על הנאשם קנס כספי, תוך התחשבות במצבו הכלכלי הקשה.

סוף דבר

18. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **16 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 13.1.19 עד 11.3.19.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. קנס בסך של 7,500 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.22. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ד. הטלפון הסלולרי מסוג שיאומי שנתפס ברשות הנאשם - יחולט.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 30.5.21 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, וגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787336, 08-9787377.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"א, 28 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.

